

Den 8. juni 1999 afgav jeg en endelig rapport om min inspektion af detentionen i Vejle. I rapporten bad jeg om udtalelser mv. fra Politimesteren i Vejle og Justitsministeriet.

Jeg modtog herefter breve af 13. oktober og 24. november 1999 fra henholdsvis politimesteren og Justitsministeriet.

Jeg skal herefter meddele:

Ad pkt. 2.1. – Anbringelse af spirituspåvirkede i detention

Efter Rigspolitichefens kundgørelse II nr. 55 af 28. marts 1994, § 2, må i almindelighed kun spirituspåvirkede personer anbringes i detentioner.

Jeg modtog ved inspektionen rapportmateriale vedrørende de seneste 20 detentionsanbringelser, herunder 20 anholdelsesblade. I 11 tilfælde fremgik det ikke af anholdelsesbladene om der var tale om spirituspåvirkede personer. Jeg bad i min rapport politimesteren oplyse om dette var tilfældet.

Politimesteren har i brev af 13. oktober 1999 oplyst at der i alle tilfælde har været tale om spirituspåvirkede personer. Politimesteren har endvidere bemærket at en bedre registrering

af årsagen til/grundlaget for anbringelse af personer i detentionen snarest vil blive indskærpet for de vagthavende vicepolitikommissærer.

Justitsministeriet har i brev af 24. november 1999 noteret sig at politimesteren snarest vil foretage denne indskærpelse.

Jeg tager det oplyste til efterretning og foretager mig ikke mere vedrørende dette spørgsmål.

Ad pkt. 2.3. – Oplysninger fra Kriminalregistret

Jeg bad i rapporten politimesteren redegøre for praksis med hensyn til at overholdelse af bestemmelsen i § 12 i kundgørelsen om indhentelse af oplysninger fra Kriminalregistret.

Politimesteren har hertil oplyst at det er fast rutine at der indhentes oplysninger i Kriminalregistret om en tilbageholdt før vedkommende anbringes i detention. Denne rutinemæssige forespørgsel registreres ikke i øjeblikket, men det overvejes hvordan denne forespørgsel kan registreres for senere dokumentation.

Jeg tager det oplyste til efterretning og foretager mig ikke mere vedrørende spørgsmålet.

Ad pkt. 2.4. – Visitation

Jeg bad i rapporten politimesteren om en udtalelse om den fremgangsmåde der anvendes ved foretagelse af visitation. Hvis der i nogen af de sager som jeg havde modtaget var foretaget egentlige visitationer, bad jeg politimesteren om at sende mig oplysninger der gjorde det muligt for mig at konstatere om kundgørelsens § 13, stk. 2, havde været iagttaget i de nævnte sager.

Politimesteren har hertil anført følgende:

”Før en person anbringes i detentionen foretages der altid visitation af den pågældende, og gennemførelsen af disse visitationer sker i overensstemmelse med kundgørelsens bestemmelser.

Der foretages ikke en selvstændig registrering af denne visitation, men kun af de effekter, som fratages de pågældende.

Det overvejes i øjeblikket, hvordan denne registrering fremover kan foretages.”

Rigspolitichefen har i en udtalelse af 15. marts 1999 vedrørende min inspektion af detentionen i Nykøbing Falster blandt andet udtalt følgende vedrørende visitationer:

”Baggrunden for sondringen i kundgørelsens § 13 mellem visitation og egentlig visitation er bestemmelserne i retsplejelovens § 758 og § 792 e, hvorefter overfladisk visitation af den ydre beklædning (typisk overtøj) kan foretages og overværes af personer af begge køn, mens visitation i form af beføling af kroppen eller andre indgreb, der efter den til enhver tid gældende retsopfattelse er egnede til at krænke blufærdigheden, kun må foretages af personer af samme køn. Der henvises i den forbindelse til Karnov, Retspleje og Strafferet, 1998, side 208 note 3027.”

Jeg udtalte i min opfølgingsrapport vedrørende min inspektion af detentionen i Holstebro at da formålet med visitation forud for hensættelse i detentionen er at sikre at den pågældende fratages alle genstande som kan benyttes til at volde skade, går jeg ud fra at der efter bestemmelsen i § 13 altid er pligt til at foretage en egentlig visitation (i form af beføling af den ”indre” beklædning), og at det således ikke er tilstrækkeligt med en overfladisk visitation af den ydre beklædning. Jeg forstår herefter sondringen i § 13 mellem visitation og egentlig visitation sådan at bestemmelsen i § 13, stk. 2, om egentlige visitationer alene har til hensigt at angive at der skal være kønsfællesskab mellem den der foretager denne del af visitationen, og den der visiteres.

Jeg beder politimesteren oplyse om der foretages egentlig visitation forud for indsættelse i detentionen, herunder om en sådan visitation kun foretages af personer af samme køn som den der visiteres.

Ad pkt. 2.5. – Detentionstilsyn

Jeg bemærkede i den endelige rapport at det fremgik af anholdelsesbladene at de detentionsanbragte i 15 ud af 16 tilfælde, hvor der var frataget pengebeløb, havde kvitteret for modtagelsen. Der var endvidere kvitteret i et af de to tilfælde hvor der ifølge anholdelsesbladene var frataget (andre) effekter. I et tilfælde havde den detentionsanbragte kvitteret for modtagelsen uden at det af anholdelsesbladet fremgik at der skulle være frataget penge eller andre effekter. Jeg bad om politimesterens bemærkninger om fremgangsmåden ved kvittering for modtagelse af effekter.

Politimesteren har hertil anført følgende:

”Der skal i dag ske en nøje registrering af de effekter – herunder også pengebeløb – som fratages den anholdte, ligesom denne ved løsladelsen anmodes om at kvittere for udleveringen.

Hvis den pågældende ikke ønsker at kvittere for de udleverede effekter, skal dette anføres på anmeldelsesblanketten.

Bestemmelserne om registrering af de effekter, som fratages – og kvittering for udlevering af disse effekter – vil snarest blive indskærpet over for de vagthavende vicepolitikommissærer.”

Jeg tager det oplyste til efterretning og foretager mig ikke mere vedrørende spørgsmålet.

Ved inspektionen modtog jeg syv blanketter for detentionstilsyn. Endvidere modtog jeg en notits af 19. maj 1994 fra en politiinspektør hvoraf det fremgik at blanketterne vedrørende detentionstilsyn opbevares i 14 dage efter løsladelse hvorefter blanketterne destrueres. Denne opbevaringsfrist var aftalt mellem politimestrene i politiregion 3.

Jeg udtalte i rapporten at det således kun var muligt for mig at foretage en undersøgelse af detentionstilsyn i en ganske kort periode og i øvrigt kun for en periode der lå efter det tidspunkt da jeg havde meddelt Politimesteren i Vejle at inspektionen ville blive foretaget. Dette var under alle omstændigheder – principielt – uheldigt.

Jeg bad Justitsministeriet udtale sig om den anførte opbevaringsfrist.

Hertil har Justitsministeriet anført følgende:

”Justitsministeriet har i den anledning indhentet en udtalelse fra Rigspolicefen. I udtalelsen anføres bl.a. følgende:

'Det fremgår af kundgørelse II, nr. 55 af 28. marts 1994 om detentionsanbringelse af spirituspåvirkede personer § 17, at der skal føres tilsyn med detentionsindsatte. I samme bestemmelses stk. 5, er det angivet, at 'når det anførte tilsyn med detentionsanbragte personer er foretaget, skal det med angivelse af klokkeslæt og underskrift eller initialer på døgnrapport eller særskilt liste anføres, at tilsynet er ført.'

Der er ikke i kundgørelsen eller i andre instruksoriske forskrifter fastsat bestemmelser om hvor længe tilsynsoplysningerne skal opbevares.

Der er to hovedhensyn bag bestemmelserne. For det første giver noteringsbestemmelserne mulighed for, at politikredsenes ledelse kan føre et tilsyn med at regelsættets bestemmelser i det hele taget følges op af det personale, som fører det konkrete tilsyn. For det andet kan noteringsbestemmelserne anvendes ved en sagsbehandling af eventuelle henvendelse fra de personer, som har været anbragt i politiets detentioner.

Begge disse hensyn kan opfyldes gennem de opbevaringsfrister, som Vejle politi har fastsat, idet eventuelle henvendelser om en konkret detentionsanbringelse erfaringsmæssigt typisk vil fremkomme kort tid efter løsladelsen.

Rigspolitiet finder ikke – at man ud fra de nævnte to hovedhensyn – kan kritisere den lokale praksis, som har været fulgt i Vejle politikreds.

Rigspolitiet mener imidlertid også, at noteringspligten tjener et tredje formål, nemlig at centrale myndigheder skal have mulighed for – eventuelt i statistisk form – at vurdere hensigtsmæssigheden af tilsynsbestemmelserne. Dette formål kan ikke opfyldes, hvis noteringerne bliver destrueret efter 14 dage.

Rigspolitiet vil i forbindelse med en kommende revision af kundgørelsesbestemmelsen derfor overveje, hvor længe oplysninger af den nævnte art bør opbevares i politikredsen.

Vejle politi er ved en genpart af dette brev gjort bekendt med Rigspolitiets synspunkter, og Politimesteren i Vejle har oplyst, at den korte opbevaringsfrist for detentionsanbringelser vil blive bragt til ophør.'

Justitsministeriet kan henholde sig til det af Rigspolitichefen anførte."

Jeg tager det oplyste til efterretning, herunder at Politimesteren i Vejle har oplyst at den korte opbevaringsfrist vil blive bragt til ophør. Imidlertid fremgår det af notitsen af 19. maj

1994 at opbevaringsfristen på 14 dage er aftalt mellem (samtlige) politimestre i politiregion 3. Jeg beder på den baggrund Justitsministeriet, eventuel efter indhentet udtalelse fra Rigspolitichefen, oplyse om det påtænkes taget initiativer overfor politimestrene i de øvrige politikredse i politiregion 3 vedrørende spørgsmålet om opbevaring af detentionstilsynsblanketter.

Ad pkt. 2.6. – Udlevering af vejledning om alkoholafvænning og -behandling.

Efter § 19 i kundgørelsen skal den pågældende inden han/hun forlader politistationen, vejledes om muligheden for alkoholafvænning og –behandling.

Under min inspektion af detentionen blev det på forespørgsel oplyst at der foreligger en skriftlig vejledning om alkoholafvænning som udleveres til de detentionsanbragte ved løsladelse. Pjecen befandt sig ikke ved detentionslokalerne, men – viste det sig – i vagtlokalet i en holder sammen med en lang række andre pjecer. Det tog nogen tid før det lykkedes personalet at forevise mig pjecen.

Jeg henstillede i rapporten til politimesteren at ordningen med udlevering af vejledning om alkoholafvænning og -behandling blev overvejet. Inspektionen gav ikke et overbevisende indtryk af at den nugældende ordning sikrede at den fornødne vejledning blev givet i alle tilfælde. Jeg udbad mig underretning om resultatet af overvejelserne.

Politimesteren har hertil oplyst at kundgørelsens bestemmelser omkring udlevering af vejledning om alkoholafvænnning snarest vil blive indskærpet over for de vagthavende vicepolitikommissærer, og det vil sikret at pjecen er let tilgængelig.

Jeg tager det oplyste til efterretning og foretager mig ikke mere vedrørende spørgsmålet.

Ad pkt. 2.7. – Tidspunkt for indsættelse i detentionen.

Den tilbageholdte skal straks ved ankomsten til politistationen fremstilles for den vagthavende der indfører den pågældendes data samt tidspunktet i anholdelsesprotokollen, jf. kundgørelsens § 7, stk. 1. Ud af de 20 sager jeg modtog vedrørende detentionsanbringelser var det i fire tilfælde anført hvornår vedkommende var indsat i detentionen. I journal-systemsudskrifterne var der ud for teksten ”Disp.dato” anført dato for anholdelsen samt et klokkeslæt. Jeg bad i rapporten politimesteren oplyse om dette klokkeslæt var tidspunktet for indsættelsen i detentionen.

Politimesteren har hertil anført følgende:

”Det nævnte klokkeslæt er ikke tidspunktet for anbringelsen i detentionen.

Det overvejes i øjeblikket, hvorvidt der kan indføres en mere sikker registrering af tidspunktet for selve anbringelsen, idet vores nuværende POL-SAS system ikke er særligt velegnet til denne registrering.”

Det er beklageligt at der kun i fire ud af 20 tilfælde er anført hvornår vedkommende var indsat i detentionen. Jeg har noteret mig at en mere sikker registrering for øjeblikket overvejes, og jeg foretager mig ikke mere vedrørende spørgsmålet.

Folketingets Retsudvalg modtager kopi af denne rapport.

Inspektionschef

Lennart Frandsen